

Werk

Titel: Speculum Jesuiticum, hoc est, Demonstratio Esauitic[a]e profanitatis, Pelagianae

Untertitel: 1. Ethnicos fuisse naturaliter Christianos. 2. Fundum articulorum fidei esse rationis non renatae notiones. 3. Causam reprobationis impiorum esse Solam Dei voluntatem: Deum esse misanthr^opon, peccati autorem

Autor: Zephyrius, Ernestus

Verlag: Schurerus; Gorman

Ort: Witebergae; Witebergae

Jahr: 1607

Kollektion: VD17-nova

Gattung: Ordensliteratur:Jesuiten

Digitalisiert: Niedersächsische Staats- und Universitätsbibliothek Göttingen

Werk Id: PPN668481412

PURL: <http://resolver.sub.uni-goettingen.de/purl?PPN668481412>

OPAC: <http://opac.sub.uni-goettingen.de/DB=1/PPN?PPN=668481412>

LOG Id: LOG_0007

LOG Titel: Sectio I. Naturalis Christiani, ex qua apparebit, eundem effe Ethnicum, non renatum, Iudæum, Turcam, Suitam.

LOG Typ: chapter

Terms and Conditions

The Goettingen State and University Library provides access to digitized documents strictly for noncommercial educational, research and private purposes and makes no warranty with regard to their use for other purposes. Some of our collections are protected by copyright. Publication and/or broadcast in any form (including electronic) requires prior written permission from the Goettingen State- and University Library.

Each copy of any part of this document must contain these Terms and Conditions. With the usage of the library's online system to access or download a digitized document you accept the Terms and Conditions.

Reproductions of material on the web site may not be made for or donated to other repositories, nor may be further reproduced without written permission from the Goettingen State- and University Library.

For reproduction requests and permissions, please contact us. If citing materials, please give proper attribution of the source.

Contact

Niedersächsische Staats- und Universitätsbibliothek Göttingen
Georg-August-Universität Göttingen
Platz der Göttinger Sieben 1
37073 Göttingen
Germany
Email: gdz@sub.uni-goettingen.de

suis, loco prædestinationis, creationis, insertis, Deum προοιθετων, absoluto odio multos reijcientem, & deniq; peccati autorem.

Exercitatio I.

Detegens naturalem Christianismum, Jesuiticum Antichristianismum.

SECTIO I. Naturalis Christiani, ex qua apparebit, eundem esse Ethnicum, non renatum, Iudæum, Turcam, Suitam.

Basilii & Ambrosii scribunt, viperam esse animal malitiosum, & astutum, ideo Murenam Marinam sibi evocare ad coitum.

A*Ntichristianus, Antichristi Romani Antesignanus, Bellarminus, præter modum liberalis est fidei, pietatis,*
 C 5 Chri-

Progenies
Viperarum,
Pharisæi
Matth. 3. &
Esauita sic
Ethnicos e-
vocant ad
mixturam
Ethnicosuiti-
cans.

Christiani hominis & nominis. Sic enim
lib. 1. de Christo cap. 3. scribit.

Ethnici philosophi re ipsa unum
Deum cognouerunt, & ea ex parte
quasi naturaliter Christiani fuerunt.

Verba hæc profana, & Pelagiana,
ubi primum percurri, omnino cohorrui,
putans casu forte tantæ impietatis facies,
& Synergismi σύνοχη, ad pennam,
præter spem, & voluntatem humanam,
(Satanicam nolim excipere) profluxisse.
Verum ubi accuratius intimas venulas
& medullas Ethnicosuitæ inspexi, animæ
adverii, latere hic insigne impietatis
ulcus, præ sanie & squalore intolerabile,
ideoq; fortius comprimendum atq; ala-
crius tangendum.

Ethnicos illos Philosophos, de quibus
naturalem Christianismum prædicat,
idem Bellar. Tom. 4. p. 297. C. ita descri-
bit: ex errore Stoicorum natus est error
Manichæi & Priscillani: ex errore Pla-
tonis error Origenis, ex errore Aristote-
lis, vel certe ex sententia Aristotelis non
bene percepta, error Apollinaris, ut jure
Ter-

Tertullianus in libro adversus Hermogenem Philosophos Patriarchas hæreticorum nominandos censuerit.

Idem lib. 2. de Imag. Sanct. cap. 13. p. 986. describit luculentius subjectum illud prædicationis Pelagianæ, quales Ethnicos hic velit acceptos, qualemque unitatem Dei illis hominibus, non renatis, notam, intellectam; verba ejus hæc sunt: Cyprianus, Lactantius, Clemens Alexandrinus rident Ethnicos quod ligna & lapides pro Deo colant. Et quid est quid ait Horatius lib. 1. Serm. Satyr. 8.

Olim Truncus eram ficulnus inutile lignum. Cum faber incertus faceret scamnum anne Priapum:

Maluit esse Deum.

Nec solum Poëta, sed etiam viri sapientissimi hoc senserunt (sc. ligna esse Deos cum lapidibus.) Nam Hermes, Trismegistus apud Augustinum lib. 8. de civ. Dei, cap. 23. dicit, alios Deos factos à summo Deo, alios autē ab hominibus:

Deos

Deos autem ab hominibus factos dicit esse statuas, quibus arte quadam Magica, alligantur Dæmones ita ut statua sit quasi corpus Dei, Spiritus autem inclusus sit anima, & totum Idolum sit Deus, quomodo corpus & anima sit homo. Et Arnobius lib. 1. venerabar, inquit, nuper simulachra, modò ex fornacibus prompta, in incudibus Deos, & ex malleis fabricatos: Deos esse credebam, ligna, lapides, ossa, aut in huiusmodi rerum habitare materia.

Arnobius prudentiss. Deos putat factos.

En habes, Christiane vere, Mercurium ipsum Bellarminum, interpretem propriæ absurditatis: qualem quæso unitatis cognitionem putas ab eo poni fundamentum Christianismi. Attende ipsi cap. 10. lib. 3. de verbo Dei sic impie docenti: Responderi potest, Prophetam Ieremiam cap. 31. ita ex ore Iehova concionantem (dabo legem meam in cordibus eorum, & non dacebit ultra vir proximum suum, dicens, cognosce dominum, omnes enim scient me à minimo eorum usq; ad maximum eorum) non loqui de

NB.
Bellarm. ait, non esse Mysterium, Deum in personis trinum esse unum.

de absconditis Mysterijs Scripturarū, sed de cognitione unius Dei: Et paulo post: *prædixit Ieremias futurum tempore novi testamenti, ut omnes homines cognoscant unum Deum, quod impletum est: Nam & gentiles conversi ad fidem & ipsi etiam Iudæi & Turcæ licet impij sunt, tamen unum Deum colunt.*

Emblemata, ex inter prete & Mercurio, hoc loco excerpri possunt istæ:

1. *Unitatem, cum indivisa unitate intimè & indivulsè coherentem, non esse Mysterium, Ideoq; Ethnicos, alias Mysteriorum non capaces, illam cum Christianis cognovisse, & huic naturales Christianos, id est, Ethnicosuitas esse.* 1.

2. *Notitiam talem Ethnicis, Iudæis, Turcis tribuit, qualem ex Ieremia Christus interpretatur Ioan. 6. v. 45, & ex luce regenerationis Spiritualis vere credentibus infundi ait: Verba Christi melioris, præ Ethnicosuita Bellarmino; interpretis, ita habent. Nemo potest venire* 2.

nire ad me, nisi pater traxerit eum : est scriptum in Prophetis : erunt omnes docti à Deo, omnis ergo qui audivit à Patre & didicerit, venit ad me.

Subolet igitur tibi Christiane vere, qualem naturalem EthnicoChristianum Bellarminus velit.

3. Iudeos & Turcas impios facit tales Christianos, Ψ υχνὺς, Φ ουρνὺς Ethnicofuitas.

Vide Christiane, Christianum Theologum Hunnium, Exam. Bellarmini, Suitæ ineptias Ethnicas damnantem.

p. 500. Sed Hunnium, pia memoria, non audient fortè Suitæ, quia Gretzerus in honor. Polyc. eum Demonum mancipiū, falsò, proclamat: audiat igitur rursus Bellarminum, unitatis Ethnicofuiticæ cognitionem ita depingentem.

p. 986. Sic ille contra Calvinum scribit Tom.

NB.
Bellar. unitatem, collegiū plurium Deorū simul & semel admittentem, ponit fundamentū Christianis.

4. Ait Calvinus, uni Deo multa simulachra ponebant. Respondeo, Ethnicos habuisse alios Deos in cælo, alios in terra, nec putasse absurdum, si unus Deus cælestis, ut Iupiter vel Apollo

lo, haberet in terra multos collegas minores, .i. multa Idola ejusdem nominis.

Hæc, Hæc, est illa Helena, pro qua certant Esavite: unitas talis, quæ examen Deorum, malorum Spirituum collegium, majorum & minorum, involvat: Hæc est origo Ethnicosuitici Christiani.

Desine igitur mecum mirari, ô Lutherane, & vere Christiane, incipe potius rimari Bellarminianæ, licet posthuma, Πεγαπολογίας Pelagiana, interpretem, Andradium, insignem fœcum Pelagianarum suem. Sic mentem Bellarmini intimam, ex ipso concilio Tridentino, Bellarmini corde, haustam, explicat hic apertior Suita: Nullum dubium est, fidem necessariã esse ad Iustitiam & vitam æternam. Iustus enim ex fide vivit. Illa verò fides, & vera Dei cognitio ad iustitiam & salutem æternã, non ex sacris tantum literis, divinisq; oraculis, sed ex rebus etiam ijs, quæ sensibus subjiciuntur, haberi potest.

Et

*Andradij naturalis Christianus idem cum Bellarmini: O mon-
strum.*

Et mox: Philosophi, qui ab inani Deorum multitudine abhorruerūt, unum vero Deum mente complexi sunt, illos tu (*quisquis sis*) illa fide Deique cognitione destitutos dices, per quam impius justificatur, & ex qua justus vivit.

Item in ipsa divina providentia, qua gubernantur res creatæ, implicite & abscondite continetur humani generis per Christum redemptio.

Philosophi igitur, qui generalem illam Dei providentiam perspectam habebant simul intelligebant, nihil Deum prætermisurum, ut homines perpetua felicitate fruereutur. Atque ita non prorsus ignorasse Christum Iesum dicendi sunt. Similis Andradio fuit Monachus Franciscanus, qui Tridenti Anno 1552. publice docuit, Ethnicos honesta sua vitâ salutem consecutos. Osia and. cent. 16. par. 2. p. 589.

Mercurium Bellarmini Andradium & sic implicite ipsum Robertum, honorario tali excipit Chemnitius: Hac verè

verè non sunt humana, sed Diabolica
Iudibria fidei iustificantis, & verbi, di-
vinitus revelati.

Eodem honorario dignus est Gry-
zerus, aliis valdè liberalis in Honor:
mittendis, qui ejusdem est cum Bellar-
mino & Andradio sententia, impieta-
tis, ut postea in refutatione Demonstr.
dogm. Eccl. Cath. patebit. Iuvat sal-
tem Harmoniam Ethnicosuiticam at-
tingere.

I. Subjectum propos. Bellarm. sic cir-
cumscribit; quales nimirum Ethnicos
Philosophos intelligat: Paneg. Misen. Gretzerus est
p. 24. Origenis verbis eos Idololatrias cum Ethnicis
proclamat. Non solum de corporeis simu- i. naturalibus
lachris faciunt sibi homines Deos, sed Christianis Ia-
& de corde confingunt. Qui enim pos- dololatra pro-
sunt simula realium creatorem extra u- pria confesio-
niversitatis DEum, alium Spiritum ne, quia impo-
sanctum, alium Christum, ij omnes tentem colit
fecerunt sibi Deos, & adoraverunt Sp. sanctum.

opera manuum suarum: Omnes Phi- Vi Bellar.
losophi qui varia dogmata prodide- & Grez.
runt, omnes hæretici, qui autores ad

D

aliter

aliter credendum, de Deo, mortalibus
 exiterunt, fecerunt sibi Idola, & ani-
 mi voluptatem putaverunt Deum, &
 universi odoraverunt opus manuum su-
 arum, putantes vera esse quae finxerāt.
 Omnes igitur, tam de visibili materia,
 quam de falsis dogmatibus fingentes
 Jerem. 16. sibi Deos, corripit divinus sermo: si fa-
 ciet sibi homo Deos & isti non sunt Dij.

En Christiane, hic Origeni, Gryze-
 ro, Omnes Ethnici Philosophi, nemi-
 ne excepto, fuerunt turpissimi Idololā-
 tra, Impij, & Deo, & tamen Bellarmino
 sunt naturales Christiani, i. e. Ethnico-
 suite, imo ipsi etiam Iacobo *ἰσοκρίτης*, uti
 plenius & planius postea patebit.

cap. 42.

pag. 114.

Plato, An-
 dradio &
 Gryzero,

Christū eum-
 que crucifixū
 agnovit, &
 sic naturalis
 fuit Christia-
 nus.

Verum diligentius rimemur My-
 sterium Pelagianismi & iniquitatis E-
 savitice: Gryzerus in lib. de sancta cru-
 ce scribit, Platonem crucifixionē Christi
 cognovisse his verbis ex Clemente Ale-
 xandrino sumptis:

Quid verò, an non similiter scriptu-
 ra, que dicit, Tollemus iustum à nobis,
 quoniam inutilis est, Plato propemo-
 dum

dum prædicens Propheticè salutarem dispositionem. Sic enim dicit 3. de re-pub. Iustus autem, qui sic est affectus, flagris cædetur, torquetur, vincietur, ei oculi effodientur, & postremo omnia mala perpessus ἀναγκασθὲν ἐπὶ σταυρῶν, in crucem tolletur,

Similiter Gryzerus cap. 44. ex Iustino narrat, à Platone proditum esse, Deum, filiū suum naturalem, instar literæ X, in mundo posuisse.

Esavita nuper die 14. Novembr. Anni 1606; promotore Gryzero, renunciatus Doctor crudus, p. 5. Inaugur: talem ponit Christianismū, qui in Philosophia sit possibilis: verba ejus hæc sunt: Si in Philosophia non est vera hæc enunciatio, verbum caro factum est, etiā ista, Deus est unus & trinus: quin & totus Christianismus, erit in Philosophia impossibilis & absurdus.

Hic, hic est Andrastianus, Bellarminianus Gryzerianus, Christianus, Platonico, in Ideis ejusdē effectus, Philosophia per omnia consentaneus, philos. regulis,

tanquam mensura, aptus, sed tamen e-
gregiè & Pelagianè depictus, qui Sca-
ligerò subtilissimo Philosopho sordet, a-
lias Philosophorum subtili & acuto pa-
trono. Audiât igitur hunc Suita, putan-
tes se solos cum illo subtilitatum Ma-
gistro subtiles, cum interim stuporem
suillum ipsorum, ipse acutè pungat.

Exerc. 61.
Ses. 3.

Verba eleganter ita sonant. Plato è
Chaldeorum Ægyptiorumq; libris, non
solum fabulis, sed etiam fulmina veri-
tatis contempletus, eorum afflatu, non
sensit humana mentis aciem hebetari:
Quæ verba cum legisset, posuit, quid
illa penitissimis recessibus occultarent,
non vidit. Neque sanè nos acutius vi-
dissemus, nisi se ipsam veritas de cælo de-
missa nobis ostendisset. Hæc igitur ver-
ba in Timæo: ὁ Θεὸς ἴστωμεν & ἀμα-
ναὶ δύνασιν τὴν αὐτοαρκίαν καὶ τελευτῶσαν θε-
ὸν ἐξόνα.

Divina sanè verba, sed quæ plus
sapiant, quam qui ea recitabat. Hæc
cum legisset (Plato) apud veteres Pro-
phetas aut Sybillas, de Domino IESU
vati-

vaticinantes, neque filium ipsum agnosceret, alium subditivum nobis ostentavit. Hæc prima & Platonis umbra.

Christus subditivus est
Christianismi
Gryzeriani
fundamentum.

Indicet nunc orbis Christianus, qualem Suitæ ponant Christianum naturalem, videlicet non naturalem, Antichristianum, Ethnicum, umbratilem, ex umbra Christi Platonica ortum, Ethnicosuitam, monstrum, conflatum ex Ethnico caput, pedes ex sue.

Perge Gryzere, imple mensuram, iniquitatis. Hic Ethnicosuita Paneg. Misn. pa. 71. carpit hæc B. Lutheri verba: Si scripturas intelligere velimus, omnium hominum scripta seponamus, iudicium suum sibi quisq; formet (scilicet ex verbo) non modo supra omnium gentium sed & sanctorum Patrum scripta.

39

Contradicens Luthero Gryzerus, Ethnicorum somnia, fundamenta fidei, & sic Christianismi ponit. Proclamat ille B. Lutherum Idololatram, ob eam unicam causam, quod scripturas amet, D 3 legat,

legat, intelligat, ijs controversias dijudicet. Sic enim scribit Paneg. Mis. p. 23. Heretici Idola exstruere & erigere contendunt, nec cōmodio id efficere possunt, quam ex materia scripturae. Nam si ex lapidibus aut lignis Idola fabricarent, nemo hoc tempore tam obesa naris foret, cui fraus nō suboleret. Ex subtiliore igitur & abstrusiore materia, ex sacris nimirum literis Idola sibi edolant.

Hic ut simul & semel videas, ô Christiane germane, Gretzerum eodem modo cum Bellarmino facere Christianum naturalem Ethnicum sensu Andradiano & Pelagiano, age ruminemur ea, quae hic contra virum literarum S. amantē, disputat. Concludit, licet arenosa sequela, Lutheranos esse Idololatrias, quia dogmata fidei omnia ex scripturis deducant.

Ergo sequetur, beneficio contrapositionis logica: Qui non audit verbum, non meditatatur, non amat, sed damnat, nō erit Idololatra. Benè Gryzere, perge: Non legens, sed negligens verbum, damnans, reijciens, non est Idololatra. ?

Ergo

Ergo non erit Lutheranus, quia illum
proclamas Idololatram, eam tantum
ob causam, quod semper crepet, non car-
pat, scripturam.

Aut igitur erit ille non Idololatra in
cætu Ecclesiæ Suiſicæ, aut Ethnicæ. Si
in Suiſicæ Pontificia, Ergo ibi quã plu-
rimi erunt Pontificij, Christiani, vide-
licet, naturales, non legentes verbum,
non amantes scripturã, sed damnantes,
pro atramento sutorio, pro fabula, pro
cereo figmento habentes.

Id quod Pontificijs Ethnicis ſuis u-
traq; concedimus manu. Sed quid fiet de
Ethnicorum grege, scripturam vel non
legente, non vidente? vel de Philosopho
Platone, fulmina veritatis contemplã-
re? Si dicas Gretzere non esse Idolatras
quia non sunt Lutherani, qui soli gau-
deant hoc titulo; Ergo erunt Christiani,
cum Pontificijs naturales, præsertim,
Plato & alij, qui in superficie literarum
sacrarum hæserunt, easq; vel obiter in-
spexerunt.

Hic, hic est Christianus ille natura-
lis Ethnicus, Antichristianus, Suiſicæ,

à Deo Bellarminus. Sed hic iterum
 Suam Gryzerianam excipiunt retia ve-
 ritatis, & trice contradictionis. Antea
 cum Origene omnes Philosophos di-
 xit Idololatrias, hic jam Platonem Phi-
 losophum eximit, propter superficialiam
 Bibliorum inspectionem, vel potius pro-
 pter scripturæ ignorantiam, neglectum,
 contemptum: Antea grunnit, Luthe-
 ranos esse Idololatrias propter exactio-
 rem, diligentio rem S. S. scripturæ me-
 ditationem: Hic ait, Platonem propter
 superficialem & umbratilem, remotissi-
 mam, confusam, notitiam, non esse Ido-
 lolatram. Sane si liceat pace importuni
 Gryzeri, logicè argumentari, dicendum
 erit, Lutherum propter intimam scri-
 pturæ & fundamentalem cognitionem
 non esse Idololatræ. Salva igitur Suita
 mendax, hanc contradictionem, men-
 dacij matricem & nutricem.

Lutherus est Idololatra.

Lutherus non est Idololatra.

Ex his omnibus patet, quomodo Pe-
 tagius, Iesuitarum Antesignanus, imo

avus, *Andræus, Bellarminus, Gre-
tzerus, insurgant adversus Christum
Domini, contra veros item ac germa-
nos Christianos, quam parvi nomen, à
Christi nomine, tanquam vera & uni-
ca radice, derivatum, faciant. Iacobum,
hic audi, Iacobe Gryzere, cap. 2. v. 6, 7.
ita de nomine Christianorum sacro dis-
ferentem. Nonne divites Tyrannidem
exercent in vos, & trahunt vos ad tribu-
nalia: αὐτὸν βλασφημεῖσι τὸ καλὸν ὄνομα,
τὸ ἐπεκληθῆν ἐφ' ὑμᾶς, Blasphemant
pretiosum nomen quod super vos in-
vocatum est: Audi Christum, Apoc. 2.
vers. 17: dabo victori novum nomen,
quod nemo novit, nisi qui accipit.*

*Verum enim vero, Iesuitis incepit
sordere nomen Christiani, qui jam ad
subsellia Ethnicorum pertrahunt Chri-
stianos, & hos communi nomine & omi-
no donatos volunt, propter aliquam
umbratilem, Idololatricam unitatis,
vagi cujusdam numinis, noticiam: Nec
sane mirum est, hoc liberalitatis Sui-
cæ specimen, quo Christianismum parvi*

Psal. 2.

*Iesuitarum
vox Iudaica
est: deleatur
nomen veri
Christiani.
Quod si vero
dixerint Esi-
vite equi-
pollere hæc
duo esse Chri-
stianum &
Iesuitam: sic
omnes Ethni-
ci noscentes
unum Deum,
judæi, Turcæ,
diaboli erunt
Bellarmino
Iesuite &
quidè natura.*

D S

faci-

faciunt, & Margaritas Christianismi, Suibus, Ethnicis obijciunt, presertim, cum & ipsi Sui & sint, & ipsum Christi nomen parum curent. Iesuita enim spreto antiquo Christiani nomine, & ad Sues Ethnicos, Iudeos, Turcas, Diabolos, remisso, à nomine Iesu voluerunt appellari.

Iesuita exuunt nomen Christi & illud ad gentes rejiciunt.

Serpentine sunt exuvia Esavitaru, Ambrosij verbis eleganter depicta: venenata (ait) sunt blanditiæ perfidorum, tum cavenda, cum id, quod negant, predicare se simulant.

Sunt enim serpentes Evangelici, qui exuunt veterem usum, ut induant novos mores.

Hieronymus
Phariseorum
nomen à
צריד deducit, quod significat dividere, quia se se peculiari habitu & vestitu à reliquis Iudeis separabant. Sic hodie postumi Pharisæi Iesuitæ.

Revera enim Iesuitæ, cum novo nomine, novum modum & morem Impietatis assumpserunt: Iudæi, quando Christianum, quem Ethnicum alias vocant, nominare volunt, addunt & hoc est deleatur nomen ejus. Simili ratione Esavita nomen Christiani primitivum verum & germanum, imò radicale, deleverunt, & in locum ejus aliud substitue-

runt

runt, cum aeterna blasphemia nota Ψ ,
 deleatur nomen Christi ex solo redem-
 prionis officio, opera fictitia nomen illud
 sibi vendicent. Delere debebant illi Ie-
 suitæ spurij, ex catalogo Christianorū,
 Ethnicos: verum metuunt, ne una &
 eadem litera etiam suū deleant nomen,
 q̄ tamen revera delent, ut jam, non ger-
 mani Christiani, sed Ethnicosuitæ vo-
 candi sint. Iudei item excacati, ut ait
 Theologus in comp:, quia honorem Sal-
 vatoris Christo detrahunt, literam ra-
 dicalem, Ψ , ex nomine ipsius extriverūt,
 ne à salvandi officio apud ipsos nomen,
 habeat: Scribunt enim Ψ , Et obser-
 vanda est virulenta ipsorum blasphem-
 ia, quam sub hac inscriptione occul-
 tant.

Habent enim peculiare suas abbre-
 viaturas, quibus capita, sive initiales
 tantum literas, dictionum scribunt: Ita
 quando dicere volūt Ψ Ψ Ψ deleatur
 nomen ejus, scribunt tantum Ψ . Ne
 vero

vero deprehendatur, quod saluatorem nostrum ita appellent, ideo addunt finale & scribunt. W).

A tali igitur voce Iesuita hodierni appellari voluerunt, ut sic cum Iudæis, blasphemie, impietatis & nominis, commercium haberent, imo etiam cum Turcis, hominibus. Bellarm. teste, profanè impijs.

Qui enim somniat unum esse Deum, & quidem in collegio Deorum minorum, Bellarmino est naturalis Christianus.

Subsumo ego, Bellarmine: Omnes Ethnici statuunt taliter Deum unum, Iudæi vero collegium illud negant, & sic quasi maiorem unitatem defensant; Mahometista similiter, tale unum Arithmeticum proclamant.

Ergone, ô Ethnicosuita, tibi admittentur in communionem tam sancti nominis, quod nobis Christianis CHRISTI Servatoris sanguine comparatum est, tanto pretio, ad quod universus mundus collatus, nihil est.

O Ie-

O Iſuite, Bellarm. Gretzere, hic
 verè eſtis Eſavita. Eſavus moſos & Bè-
 βηλ & (Heb. 12. v. 16) ſcortator & pro-
 fanus vendebat juſculo ſuam primoge-
 nituram, precioſo jure negotiorū eſcu-
 lentis poſthabito. Eſavita Romanenſes,
 dum modo præbendas opimas, juſcula fo-
 ri ac coqui Romani, ebrietatem & cra-
 palā Meretricis Babilonia, obtineant, &
 ab Ethnicis Idololatrīs laudis & amicitie
 juſculum impetrent, concedunt illis pri-
 mogenituram, hoc eſt, Chriſtianum no-
 men, quo primogeniti Chriſtiani primū
 Antiochia fuerunt nominati.

Definitio Ie-
 ſuite cum
 Ethnico ſcor-
 tantis.

De Iacobo notum eſt, quomodo E-
 ſavi veſtitu inductus, præripuerit fratri
 benedictionem ex juſto DEI iudicio,
 profanam ſcortatoris impietatem puni-
 entis: Ethnici, quos Eſavita in ſuorum
 fratrum ordinem receperunt, induci
 pelle Eſavitica, vulpina, idē forte
 felici eventu tentabunt, & benedictio-
 nem illis indignis & profanis ſuibus, Ie-
 ſutis, Margaritam illam precioſam præ-
 ripient, ſi videlicet d. v. na clementia.

con-

conuersi, ad gremiũ Ecclesiæ verè Christianæ sese recipiant, & somnium Esauiticum de spurio suo naturali Christianismo abiciant: Non secus ac scortatores, meretrices ac publicani præ superbis & inflatis Pharisæis regnum cælorum intrabant.

Quæro ex te Bellarmine, an Iesuita sit Christianus, Christi cognomine dignus, an vero non. Si non, Ergo Ecclesiam Christi in terris non habet matrem, ideoque nec Deum in cælis patrem, habiturus scilicet, aut etiamnum habens alium in inferno parentem. Sin vero est Christianus, omnino etiam quilibet Ethnicus, profanus, impius, Arrianus, Iudeus, Mahometanus erit ex suum grege Suita, vel Esavita, vel Iesuita, sensu Iudaico antea exposito.

Quod si non assequeris Bellarmine, auge quæso, attende, & usum aurium tuarum mihi paululum concede.

Naturales Christiani sunt Ethnici. Iesuita sunt tales etiam Christiani naturales, quales Philosophi.

Ergo Suita sunt Ethnici.

Mino.

Minoris probationem fidesideras, ecce tu ipse nobis eam suppeditas. Qui enim unum Deum agnoscit, more Ethnicorum, naturâ est Christianus. Atqui vos Esavita, etiam eo modo scitis Deum esse unum quo Ethnici: Alias enim si contradiceretis, rudiores & pejores essetis Ethnicis. Stat ergo firmo talo conclusio hæc: Suitarum gregem esse Ethnicum, fortè Epicuri de grege impuro, Ethnico, non exiguum membrum.

Huc non tam comode quadrant illa, que Luth. Tom. 2. Lat. p. 372 habet, ubi philosoph. Ethnicos contra Papam in aciem inducit, Iudeos vero cum Ethnicis illis conjungit in unam classem.

Quid vero tibi videtur de hac sequela? Christiani, naturaliter orti, sunt Iesuita, Iudaicè accepti. Iudæi, Arriani, Turca sunt tales Christiani naturaliter orti. Ergo Iudæi, Arriani, Mahometani sunt Iesuita.

Rigètur hic Iesuita, & agrè ferent, se ad Iudæorum classes & quidem ad Blasphemum eorum Ψ detrudi, imo ad Mahometanos relegari: Dicent fortè, calumnias has esse suo suum grege indignas.

Verum benevole lector, hæc omnia,
que

quæ scribo & dico hoc loco, & iusta & vera sunt. Iusta quidem, quia Gretzerus Paneg. Misen. p. 37. etiam Lutheranos (Calvinianorum ego patrociniū non suscipio) Idololatrias & Mahometi similes proclamat propter unicum S. S. scripturæ amorem.

Verba ejus hæc sunt: Quod diabolus fecit cum Adamo & Eva, hoc idem agit per sectarios: Blanda scripturæ crustula & liba objectat, & in nassam suam illeciat, nunquam movendos aut persuadendos, nisi hanc adeo amabilem escam suo hamo præfigeret, decipit non modicam orbis partem voluptatis & divitiarum promissione, pseudopropheta Mahometæ. Similis est hereticorum conditio: Nil nisi Malsum, & quidem ex scripturæ haustum propinant.

Quod dicitur à Suis allatum est, benevole lector, id sibi à me putent relatū: Iustissimum est, Mahometanas nugæ per jugulum Mahometanorum retorqueri.

Vera esse quæ scribo, de Ethnicofuitismo,

mo, Iudeo-Turcismo Pontificiorum, vi-
des Christiane Germane Lutherane, ex
his D. Lutheri verbis. Ad cap. 20.
Genes.

An non, inquis, etiam Pontifex,
Turci, Iudæi, statuunt Deum esse vera-
cem, Iustum, sapientem bonum &c. At
illi ipsi, cum maxime hoc dicunt, ma-
xime omnium Deum mendacem, inju-
stum, insipientem esse sentiunt. Non
enim aliam noticiam de Deo habent,
quam philosophicam aut Metaphysi-
cani. Quod Deus est ens separatum à
creaturis, ut ait Aristoteles, verax, in-
tra se contemplanis creaturas.

Sed quid hæc ad nos? Diabolus et-
iam sic Deum agnoscit, & scit esse vera-
cem, sed in Theologia quando de agni-
tione Dei docetur, agnoscendus & ap-
prehendendus est Deus, non intra se ma-
nens, sed ab extra veniens ad nos, ut vi-
delicet statuamus, eum nobis esse Deum.

Ille prior Aristotelicus vel philosof-
phicus Deus, Iudæorum, Turcarum,
Papistarum Deus est, nihil vero ad
nos: sed quem sacræ literæ mon-
strant, is nobis Deus est.

E

QUB

Societas Ie-
suitica, Tur-
cica, Iudaica,
à Luthero
depicta.

Deus Esauti-
cicus Turci-
cus, Iudæus,
Philosophicus.
Idem, à cuius
unitate natu-
rales Christi-
ani Bellarm:
dependent.

Quæ cum ita sint, verum est, quod
 Omnis homo in conclusione supra fuit positum, vi-
 est animal delictet Iudæi, Arriani, Turca, sunt
 rationale, omne animal Iesuit & à W, Iudaico sensu nomina-
 rationale est ti, cupientes summo desiderio lituram
 homo. totalem, plenam ac planam sacrosan-
 etæ Nominis, Christiano sensu accepti,

Sic
 Omnis Iudæ-
 us est Iesuita.
 Omnis Iesui-
 ta est Iu-
 deus.

Iesu. Quia vero, ut subtiles logi-
 ci Esauitæ norunt, in materia necessa-
 ria valet conversio simplex, valebit con-
 clusio supra posita, in hunc modum in-
 versa:

Iesuita omnes sunt Iudæi, Maho-
 metani, Arriani.

Quod si grunniat Gryzerus, non
 esse materiam necessariam, in data con-
 clusione, sed contingentem, quia vi-
 delicet libero arbitrio & voluntariè se
 se tales venditarint & effecerint Iesui-
 ta, propria confessione, & liberalitate,
 qua etiam privilegium pseudoChri-
 stianum Ethnicis & Iudæis in Suita-
 rum bara concesserint; agnoscimus hoc
 nosmet Lutherani, & liberales hic su-
 mus, ne illi homines conquerantur, nos
 nostri

nostri juris nimium esse tenaces.

Detur sane utraq; manu contingen-
tia, dabiturnihil ominus nobis à Suita
hac inversa: Quidam Iesuitæ sunt Eth-
nici, Iudæi, Mahometani.

Laborent igitur hic Esauitæ ut se-
se ex individuo illo vago exemptos de-
monstrent, saltem ex parte. Indivi-
dua certa & signata, sese fatebuntur,
vagi illius complexu ancipiti compre-
hensa, Bellarminus & Gretzerus, adeo
ut hic similis subsumptio videatur vali-
tura, qualis in individuo vago prodito-
ris Christi.

Christus.

Quidam ex
vobis est me
proditurus,
hic est indi-
viduum va-
gum.

In illo.

Iudas, Iudæi-
zans, Iesuita,
Christum pro-
dit.

Cum enim Salvator diceret, quidam
ex vobis me est proditurus: Rectè se
subsumebat Iudas, ut individuum si-
gnatum. Iudaica igitur questio, si à
Iuda, illius fratre Iesuita, moveatur:
Num ego sum qui Christianos prodid-
erim Ethnicis, dixerim, ac docuerim,
Ethnicos esse naturaliter Christia-
nos? Responsum accipiet à Christo
καὶ ὁμοιωθήσῃ: En dicis, Tu es no-

Est indivi-
dum signa-
tum.

Quid in Ie-
sua est Ju-
deus, natura-
lis Christia-
nus.

mine & omine meus Iudas, Iudeus, per-
fidus, proditor; Similiter si hæc quæstio
moveatur. Num ego Bellarminus,
Gretzerus, complexu hujus particula-
ris propositionis etiam involvor, hoc est,
an ne ex illis ego sum Iesuitis, qui sunt
naturâ (filii iræ) Christiani, id est,
Ethnici, publicani, Mahometani, Iu-
dei? dabitur affirmativa responsio à
quolibet, saltem aliquo Iudæio predi-
to: Imo jamdudum data est à B. Lu-
thero. Tom. 6. de Pontificio quodam
eximio principe, Ille est Pilatus, Iu-
das, Herodes, Diaboli Apostolus.

Nec sanè quicquam, γούζων Gretze-
re, moror, quod hæc Lutheri verba in
honorem Polycarp. p. 509. dente Sutti-
co verrino arrodas: stabunt & stant
veritatis talo immobili innixa, uti jam
ex logica Sequela patuit.

Miraberis forsàn, ô germana Chri-
stiana cohors, & nimie vehementia me
accusabis. Verùm desine mirari, atten-
dere verò mihi non desine.

Bellarminus & Gretzerus sunt na-
turâ:

turâ Christiani (filii iue Ephes. 2.) quia indoctiores, rudiores, inferiores nolunt esse Ethnicis, quasi non eandem unitatem Numericam, rationi notam, optimè sciant.

Nam Bellarminus, quando de Dei Gretzerus enim Fundum Christianismi ponit in Ethnicis notionibus. unitate scribit, se etiam suæ doctrinæ includit, & sic numero etiam illorum, qui credunt illam unitatem alicujus vagi numinis vel Arithmeticam vel Metaphysicam.

Cum igitur eandem unitatis cognitionem ponat, omnino eundem naturalem 1 Cor. 2. $\Phi\upsilon\lambda\omicron\upsilon\varsigma$, $\Psi\omicron\chi\upsilon\omicron\varsigma$ Christianismum ponet, cujus fundamentum est illa cognitio unitatis Arithmetica. Talis autem naturalis cognitio Iudeis, Iudæ proditori Mahometanis est communis. Ergo includet se Robertus, alias sine robore, invincibili consequentiæ Syllogistica robore, illi gregi à $\Delta\epsilon\omega$. Gretzerus similiter unitatem divinitatis eandem putat cum illa, quam ratio videt, ut postea patebit, ideoq; similiter & hic Iudæ (Nam ut ille Christum, sic hic nuper Spiritum

ritum sanctum in Coll. Ratis. prodidit, cumq; impotentem, qui facile capi possit, ut Christus inermis in horto, blasphemè proclamavit) Iudeorum, Turcarum, impietati sese adjunget.

Verum intelligenti sat dictum discedamus hinc, ne præ nimia mora cause nostræ diffidere videamur, aut ruina Suitici domicilii obruamur. Epilogi. loco, capite vobis, Esauitæ, Paulum, naturalem vestrum Christianum, ita excipientem 2. Corinth. 6. v. 5. Pudoris causa vobis (Esauitæ) hæc dico: Et 2. Corinth. 6. vers. 13. Ne impari iugo copulemini cum infidelibus: Quod est enim cōsortium iusticiæ cum iniustitia, aut quæ communicatio luci cum tenebris, & quæ concordia Christi cum Be-lial, aut quæ pars fidei cum infidei?